

אברהם מיכאל קרישנבויים

בן מרים וניסן, נולד ביום י"ד באלול תרפ"ה (3.9.1925) בירושלים להורים חרדים. גר בשכונת ימין משה. הוא למד בישיבת "עץ חיים" משנות נעוריו היה חבר "הגנה" נלהב. משנת 1942 היה פעיל בחי"ש (במחלת כונה בשם "תמיר") והיה משוייך לחיל הרגלים והשריון. לראשונה התאמן במשטרה המיוחדת ליד משטרת היישובים העבריים. בשנת 1943 שירת בפלוגת הרובאים ובתחילת 1944 - במחלקת הנשק המסייע. עבר קורס שיטתי של מפעילי מרגמות 3 אינטש. בשעת הצורך היה עוזב את עבודתו ויוצא לקורסים. בסוף 1944 השתתף בקורס למקלעני "ברן" בבית הערבה. השתתף בכל מסעות החי"ש ובהגנה על שטח מריבה בגוש עציון. בשנת 1947 הועבר למחלקה "המיוחדת" (הנבחרת) ונשלח לקורס מ"כים בכפר עציון, שארך חודשיים. כשחזר, ביקש העברה לשכונת ימין משה, שהותקפה ללא הפוגה ושימשה נקודה אסטרטגית חשובה. יומם ולילה עסק בשמירה ובביצורים והדריך את הנוער המקומי בהגנת המקום ובשימוש בכל מיני כלי-נשק. ב-10.2.1948 נערכה התקפת-מצח עזה על השכונה במשך 6 שעות בפיקודו של עווד כליל אל-קוסמה, מפקד הכנופיות המחוזי. ההתקפה נפתחה משער יפו וכ-50 ערבים הצליחו להגיע עד לעמדות הקיצוניות (בית עבדאללה). קירשנבויים פקד על כיתה שגויסה מתושבי השכונה והחזיקה בחלק הדרומי של ימין משה. בהיותו מקלען מצוין נקרא לחלק הצפוני וקיבל את ה"ברן" היחידי שברזרבה האזורית. הוא תקף טור חבלנים של האויב, פגע במספר ערבים והצליח להניס את השאר. אולם הבריטים הפעילו נגדו מכונת-יריה כבדה ממלון "המלך דויד". העמדה לא היתה מוגנת באגפים. הוא נפגע מ-6 כדורים, הוסיף לירות והגיע למטה האזור להודיע כי הוא פצוע. כשנישא באלונקה נפצע בכדור נוסף ומת כעבור יומיים ביום ב' באדר א' תש"ח (12.2.1948)). בקרב זה הפך לגיבור האגדי של השכונה, ורבים התפללו בתפילת ציבור להחלמתו. הוא שימש מופת לחבריו, חיילים ומפקדים. למרות שהיה מקורב בהשקפותיו לאצ"ל, עם פרוץ מלחמת-העצמאות העמיד את עצמו מיד לרשות מיוחדת המגן של היישוב המאורגן ושירת בחי"ש. נקבר בהר-הזיתים בירושלים.